

Fonds

**Rapport Prins Claus Prijzen Commissie
Next Generation Prijs 2020
juni 2020**

De Next Generation Prins Claus Prijs

De Next Generation Prijs wordt uitgereikt aan een persoon jonger dan 35 jaar voor uitzonderlijke verdiensten op het gebied van cultuur en ontwikkeling. Het is een eerbetoon aan iemand die een voorbeeld is voor jongere generaties en wiens culturele activiteiten een positieve invloed hebben op de samenleving en jonge mensen in het bijzonder. In overeenstemming met de principes van het Prins Claus Fonds bekroont deze prijs relevante bijdragen in gebieden waar de middelen of mogelijkheden tot culturele expressie en creatieve productie beperkt zijn en behoud van cultureel erfgoed in het geding is.

Procedure

Het Prins Claus Fonds benadert cultureel deskundigen uit zijn internationale netwerk om kandidaten voor te dragen voor de Next Generation Prijs. Het bureau onderzoekt de aanbevelingen en raadpleegt deskundigen voor een second opinion. De Prins Claus Prijzen Commissie komt twee keer per jaar bijeen om de informatie over de genomineerden te bespreken en brengt vervolgens advies uit aan het bestuur van het Prins Claus Fonds.

Dit jaar wordt de Next Generation Prijs in december wereldwijd gepresenteerd via internet. De Next Generation Prijs wordt ook gepresenteerd aan de laureaat in eigen land door de Nederlandse ambassadeur aldaar.

Prins Claus Prijzen Commissie 2020

Manuel de Rivero (voorzitter), architect en urbanist, Lima, Peru

Hoor Al Qasimi, conservator en beeldend kunstenaar, Sharjah, emiraat Sharjah

Sandra den Hamer, directeur Eye Filmmuseum, Amsterdam, Nederland

Amar Kanwar, beeldend kunstenaar en filmmaker, Delhi, India

Neo Muyanga, componist en musicus, Kaapstad, Zuid-Afrika

Fariba Derakhshani is coördinator Prijzen Programma en secretaris Prijzen Commissie.

Fonds

Beleid en criteria

Het Prins Claus Fonds huldigt een ruime opvatting van cultuur, waarin een breed scala van artistieke en intellectuele disciplines aan bod komt. De Next Generation Prins Claus Prijs is bestemd voor kunstenaars en intellectuelen uit waardering voor de buitengewone kwaliteit van hun werk en hun grote invloed op de ontwikkeling van jonge mensen in de samenleving. Met deze prijs eert het Fonds creatief werk dat jonge mensen beweegt om te werken aan een inclusieve, onbevooroordeelde samenleving. Het is een eerbetoon aan culturele initiatieven waardoor jongeren zich kunnen verdiepen in actuele kwesties over gender, diversiteit en inclusiviteit en ze alternatieve verhalen kunnen creëren en hun wereld op een andere en nieuwe manier kunnen bekijken. De Next Generation Prijs wordt toegekend aan personen die voornamelijk gevestigd zijn in Afrika, Azië, Latijns-Amerika en de Caraïben.

Hoogwaardige kwaliteit is een absolute voorwaarde voor het toekennen van de Next Generation Prijs. Bij de beoordeling van het werk van de laureaten wordt gekeken naar hun professionele en persoonlijke achtergrond, en wordt bepaald in hoeverre hun werk op cultureel en sociaal gebied een positieve bijdrage levert. De Next Generation Prijs is een blijk van erkenning voor artistieke en intellectuele kwaliteit, voor experiment en vernieuwing, durf en vasthoudendheid. Met deze prijzen beoogt het Fonds inspirerend leiderschap te stimuleren en de positieve invloed van cultuuruitingen op de maatschappij te vergroten.

Aanbeveling voor de Next Generation Prijs 2020

Next Generation Prijs 2020

Hira Nabi

Pakistan

Film en multimedia

Hira Nabi (Lahore, 1987) is een filmmaker die een doordachte, op onderzoek gebaseerde aanpak combineert met een prachtige, fantasievolle beeldtaal en vernieuwende narratieve strategieën om de werkelijkheid te documenteren.

Haar documentairefilm *All That Perishes at the Edge of Land* (2019) biedt een zeer zintuiglijke en ontroerende nieuwe interpretatie van het slopen van een schip in Gadani in Beloetsjistan. Met haar bijzondere techniek om het massieve containerschip dat wordt gesloopt een stem te geven, creëert ze een gesprek tussen het schip en de mannen die het schip slopen. De mannen zijn arbeidsmigranten, die gedwongen worden door Pakistan te reizen om dit zware, levensgevaarlijke werk te doen voor een mager loon, met minimale veiligheidskleding en onder mensonterende omstandigheden. Eerst waren de mannen sceptisch, maar al gauw werden ze overtuigd door Nabi's geduldige, respectvolle aanpak, en in de loop van de negen draaimaanden kropen ze uit hun schulp, soms boos, soms emotioneel.

F o n d s

Het gesprek, verteld door stemmen zonder lichaam, is een wederzijdse uitwisseling van ervaringen, waarbij het leven van het schip en de werkers naast elkaar wordt gezet: hun afkomst, hun reizen en werk, de huizen van de mannen, de worsteling om te overleven en hun families van eten te voorzien, gebrek aan rechten en billijke betaling. Zowel het schip als de arbeiders hebben dromen, en worden geconfronteerd met gevaar, verval en de dood. Ze praten over vervuiling, hun verandering van visser in scheepssloper, de giftige stoffen van de schepen waardoor de gezondheid van de mannen wordt verwoest – zowel het schip als de slopers zijn door het systeem gedwongen om elkaar te vernietigen. Alleen degenen die dit exploiterende systeem controleren hebben er baat bij dat het schip, de mensen en het milieu kapot worden gemaakt. Desondanks hopen de mannen op een betere toekomst voor hun kinderen.

De film toont een scala aan suggestieve beelden en geluiden, met gewelddadige scènes van de sloop van het schip, momenten tijdens het werk van de arbeiders, de zee en het prachtige, steeds veranderende licht. De beelden getuigen van onverwachte schoonheid in een lelijke industriële omgeving: sculpturale vormen, menselijke gebaren, vluchtige details. Maar Nabi snijdt brutaal in kaders en contrasteert het esthetische met harde feiten, en toont daarmee het ingewikkelde web van de werkelijkheid. Door de feiten op een fantasierijke manier te presenteren, worden we gedwongen op een andere manier na te denken over de globalisering en de geglobaliseerde verloedering. Nabi haalde de arbeiders over om een vertoning in Karachi bij te wonen en de film beleefde zijn wereldpremière op het internationale documentairefilmfestival CHP:DOX in Kopenhagen. De film werd geselecteerd voor Colomboscope 2019, Sundance 2020, DokuFest 2019 in Kosovo en talrijke evenementen op het gebied van milieurechtvaardigheid over de hele wereld.

In *El Retorno* (2016) maakt ze succesvol gebruik van verzwijging en understatement. In Cuba gaat een vreemdeling met tussenpozen een dialoog aan met een taxichauffeur en onthult ten slotte dat hij een vrijgelaten gevangene is uit Guantanamo. Na enkele uren door het vervallen, vervuilde milieu te hebben gereden, besluit de man terug te keren naar de gevangenis.

What Do the Trees Tell Us? (2017), een videodiptiek die de invloed van plantenmigraties op het landschap en de identiteit van Pakistan onderzoekt, maakt deel uit van Nabi's langetermijnonderzoek naar de botanische aspecten van milieuverandering. Het huidige onderzoek is gericht op de aanpassing van planten en de stedelijke veranderingen die nodig zijn om de toenemende opwarming tegen te gaan.

Nabi studeerde film en postkoloniale studies aan Hampshire College in Massachusetts, en studeerde af met een master in film en media aan The New School in New York. Ze doceert aan Beaconhouse National University In Lahore en doet onderzoek naar filmculturen, waarmee ze bijdraagt aan de oprichting van een archief van de Pakistaanse cinema.

Hira Nabi wordt geëerd voor haar poëtische en esthetisch fascinerende gebruik van suggestieve beelden en geluiden om alledaagse situaties met een opmerkelijke intensiteit tot leven te brengen. In haar documentaires combineert ze fantasie en narratief, waardoor het begrip en de betrokkenheid van de mensen wordt vergroot. Ze getuigt van het leven en de

F o n d s

verhalen van mensen die vergeten of onzichtbaar zijn gemaakt in de hedendaagse maatschappij. Ze zorgt ervoor dat mensen niet, zoals vaak gebeurt, via de camera in een object veranderen en maakt gebruik van haar bevoorrechte sociale status om gemarginaliseerde, perifere stemmen te laten horen op centrale platforms. Ze zet haar intense observatie van diverse kwesties en betekenislagen over in gerichte maar rijk geschakeerde films. Ze heeft een doordachte, onderzoeksgerichte benadering van de ontwikkeling van sociaal geëngageerde cinema. Doelgericht ontwikkelt ze haar persoonlijke esthetische visie en intellectuele pad, dat de volgende generatie filmmakers inspireert om hun individualiteit binnen de audiovisuele discipline te behouden. Hira Nabi wordt geëerd omdat ze een overtuigend beeld geeft van de mogelijkheden die jonge vrouwen in Pakistan ter beschikking staan.